

VIDA PASQUAL DEL CRISTIÀ

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Acaba de néixer el diumenge! L'Octava de Pasqua és com un diumenge que dura vuit dies. Fa 2020 anys que ens reunim cada diumenge per celebrar el memorial del Senyor, així m'agrada anomenar l'Eucaristia. No recordem només aquell dia que Jesús es va aparèixer ressuscitat sinó que es fa present també avui, d'una forma especial, en el pa i el vi.

Jesús entrà i es posà al mig perquè aquest és essencialment el lloc de Jesús en la vida dels deixebles. Per això és important que nosaltres ens fem sovint la pregunta: què hi ha al centre de la meua vida cristiana?

El fragment amb què el llibre dels Actes presenta avui la primitiva comunitat cristiana és, certament, una redacció idíl·lica, sí, però essencial. Ell ens dibuixa no solament l'ànima de la comunitat naixent, sinó també la de la vida dels monjos, ja que ha estat sempre el nostre model i ideal. Demana quatre *perseverances*.

Diu: eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els béns, a reunir-se per partir el pa i per la pregària. Posar els béns en comú és un gest sacramental que ha d'acompanyar tota la nostra activitat setmanal de servei fratern. Una comunitat pasqual és també missionera, ja que Jesús li confia la missió que ell mateix ha rebut del Pare.

Avui la litúrgia, amb la aparició de Jesús als deixebles, ens descriu molt bellament el naixement d'un nou poble de Déu (L.G.9). L'Església és una realitat completament diferent de qualsevol altre grup social. Té un origen diví.

Aquest diumenge ens presenta l'apòstol Tomàs com el paradigma de molts creients d'avui que demanen proves com els que no creuen. Jesús, però, li diu: «Sigues creient». I completa la magistral escena la benaurança que fou l'objectiu final de l'evangelista Joan: «Feliços els qui creuran sense haver vist». La confessió de Tomàs anomenant Jesús *Senyor* i *Déu* és el cim del quart evangeli.

M'agrada remarcar que Jesús acaba no pas retraient els pecats dels deixebles: traïció, negació i abandó, sinó oferint-los el seu Esperit, la seva pau i la seva missió.